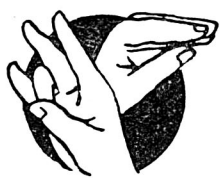

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 25 (311)

Субота, 23 червня 1973 р.

Ціна 2 коп.

ПОДІЯ ІСТОРИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ

Світова громадськість, преса всіх континентів пильно стежать за офіційним візитом у США Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва. Повідомлення і репортажі про візит публікуються на найвидніших місцях. Інформацією на цю тему починають свої передачі найбільші радіо- і телевізійні станції світу. У статтях і коментарях підкреслюється величезне значення радянсько-американської зустрічі у верхах не тільки для розвитку відносин між двома країнами, але й для оздоровлення міжнародного політичного клімату.

Візит Л. І. Брежнєва — домінуюча тема американської преси. Газети публікують біографічні нариси про Л. І. Брежнєва, численні фотознімки. Відзначаючи привабливість і особисті якості Л. І. Брежнєва, які викликають повагу, «Нью-Йорк таймс» пише: «Загалом він уособлює дух реалізму, спокою і стабільності». Великі особисті заслуги Л. І. Брежнєва у розв'язанні важливих міжнародних проблем відзначає журнал «Ньюсуїк».

«Нема ніякого сумніву в тому, — пише «Вашингтон пост», — що адміністрація Ніксона розглядає зустріч з Л. І. Брежнєвим як найважливішу і найбільшу міжнародну подію в історії другого строку перебування Р. Ніксона на президентському посту». «Санді стар» вважає, що особливо важливого значення візитові Л. І. Брежнєва у США надає та обставина, що «цей візит був підготовлений квітневим Пленумом ЦК КПРС».

«Поліпшення двосторонніх відносин між СРСР і США, розвиток співробітництва між ними вітає вся соціалістична співдружність», —

пише чехословацька «Лідове демокраціє». Візит Л. І. Брежнєва у США, відзначає болгарська «Работническо дело», — це не результат збігу випадкових обставин, а природний і закономірний прояв послідовної зовнішньої політики Радянського Союзу, яка знайшла конкретне втілення у проголошеній XXIV з'їздом КПРС Програмі миру. Це продовження ряду активних і цілеспрямованих ініціатив та пропозицій СРСР за останні роки у галузі нормалізації відносин між Сходом і Заходом.

Головні зусилля Л. І. Брежнєва на переговорах з керівниками США, пише французька газета «Насьйон», будуть спрямовані на те, щоб переконати їх зробити необоротним ослаблення напруженості. «Юманіте» заявляє: «Незважаючи на тиск тих, хто з жалем згадує про «холодну війну», створюється враження, що більшість американців схвалила ідею і практику добрих відносин з Радянським Союзом та політичне і економічне співробітництво між Сходом і Заходом».

Як «нову фазу» у відносинах між Радянським Союзом і США характеризує візит Генерального секретаря ЦК КПРС італійська газета «Уніта».

Винятково важливе значення візиту Л. І. Брежнєва для подальшого поліпшення радянсько-американських відносин, зміцнення взаємного довіри і поваги відзначає канадська «Оттава джорнел».

Велику увагу приділяють візитові Л. І. Брежнєва каїрські газети. «Друга зустріч у верхах між Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим і Президентом США Р. Ніксоном», — пише «Аль-Ахрар», — знаменує собою історичну віху в справі ліквідації залишків ери міжнародної конфронтації, яка загрожувала закінчитись третьою світовою війною». Газета нагадує, що відносини між СРСР і США не є чимось випадковим або минулим. «Зміцнення цих відносин», — відзначає газета, — диктується об'єктивною необхідністю і самим ходом подій, які вимагали усунення старих і пошуків нових основ і формул зв'язків, вигідних для обох сторін».

Слід сказати, пише японська «Йоміурі», що з точки зору збереження миру в усьому світі розвиток системи мирного співіснування між США і СРСР — справді сприятливе явище.

(ТАРС. 19).

ОБНОВИ СТОЛИЦІ УКРАЇНИ

Помолодів за останні роки старовинний Київ. Талановиті, працюючі руки будівельників споруджують сучасні житлові будинки, школи, готелі, медичні комплекси, магазини та інші об'єкти культурно-побутового призначення.

19 червня товариші Г. І. Ващенко, І. С. Грушецький, І. К. Лутак, О. П. Ляшко, О. А. Титаренко, В. В. Шербицький, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк, В. О. Сологуб, В. М. Цибалько оглянули ряд новобудов міста. Вони побудували в готелі «Славутин», який нещодавно споруджено в одному з найбільших житлових масивів — Русанівці. Цей багатопверховий будинок відзначається хорошим плануванням. У ньому розміщено 540 одно- і двоімисних номерів, обладнаних сучасними меблями, кондиціонерами, прикрашених художніми панно. Тут може одночасно розміститися понад 800 чоловік. До їх послуг — кінотеатр, кафе, ресторан, різні побутові служби.

Тут же, на лівому березі Дніпра, збудовано нове світле приміщення лабораторно-навчального корпусу Київського торговельно-економічного інституту. В травні цього року його численні аудиторії і кабінети заповнили майбутні спеціалісти радянської торгівлі: товаровіди, економісти, інженери-технологі. Ректор вузу професор Т. І. Скірда розповіла про навчально-виховну і наукову роботу, перспективи розвитку цього учебного закладу.

На одній із похвалених магістральних столиці України — Брест-Литовському проспекті розмістився великий торговельно-побутовий комплекс: універмаг, гастроном, кафе, ресторан. Тут же — магазин кулінарії, трикотажне ательє, дитяча молочна кухня. Всього на двох поверхах площею

7.800 квадратних метрів розмістилося близько 20 служб. У будинку комплексу розташовано Центральну бібліотеку імені Т. Г. Шевченка для дітей. Її фонд налічує 80 тисяч книг. За перший місяць роботи юним читачам видало понад 7 тисяч книг.

Керівники республіки ознайомилися з роботою торговельно-побутового комплексу і висловили ряд зауважень і побажань, спрямованих на поліпшення обслуговуван-

ня трудящих та раціональніше використання його виробничих площ.

В поїзді по місту керівники Комуністичної партії і уряду республіки супроводжували першого секретаря Київського міськкому партії О. П. Ботвин, голову міськвиконкому В. О. Гусєва, міністра торгівлі УРСР В. Г. Старуцький, начальника Головного міськбуду В. І. Огарков та інші.

(РАТАУ).

ЖУРНАЛ „ВОПРОСЫ ИСТОРИИ КПСС“

Щомісячний журнал «Вопросы истории КПСС» — орган Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС — публікує матеріали з історії КПРС, питань партійного будівництва і міжнародного комуністичного руху.

У кожному номері журналу читач знайде статті з актуальних проблем сучасності, зв'язаних з політикою КПРС в галузі економіки, соціальних відносин, ідеології в умовах розвинутого соціалістичного суспільства, з питанням внутріпартійної роботи, а також стратегії і тактики зарубіжних братніх комуністичних і робітничих партій.

Широко представлено історичну тематику. У 1973 році буде опубліковано цикл статей, присвячених 70-річчю II з'їзду РСДРП. Готуються до друку статті, які узагальнюють історичний досвід лєнінської партії по керівництву будівництвом соціалізму і комунізму в СРСР.

Велику кількість різноманітних матеріалів читач зустріне в розділі «Критика і бібліографія». Відновлюється систематична публікація оглядів по сторінках історичних журналів країн соціалістичної співдружності.

Значне місце в журналі приділяється питанням боротьби проти буржуазної ідеології і ревізіонізму.

Журнал публікує консультації для пропагандистів мережі партійного навчання. Готується до друку ряд матеріалів на допомогу викладачам вищих навчальних закладів.

У числі авторів журналу — керівні працівники КПРС, діячі міжнародного комуністичного руху, провідні радянські і зарубіжні вчені — марксисты.

Журнал «Вопросы истории КПСС» читають партійні працівники, пропагандисти, викладачі вищих і середніх навчальних закладів, студенти і всі, хто цікавиться історією КПРС і питаннями міжнародного комуністичного руху.

Передплата — вільна, з будь-якого місяця на будь-який строк. Передплатна ціна на три місяці — 1 крб. 50 коп.; на шість місяців — 3 крб.

ВИДАВНИЦТВО «ПРАВДА».

Василик Мирослава Василівна, ударниця комуністичної праці, швея Івано-Франківського УВП.

В третьому, вирішальному році вона значно випереджує особистий графік і працює вже в рахунок березня 1974 року.

ПРОЕКТ ПЛАНУ

П ЛАНУВАННЯ народного господарства на сучасному етапі, підпорядковане рішення головної економічної завдання радянського суспільства — створенню матеріально-технічної бази комунізму на основі швидкого розвитку науки і техніки, механізації та автоматизації виробництва, безупинного зростання продуктивності суспільної праці.

Головним шляхом неупинного зростання соціалістичної економіки є послідовне удосконалення управління, планування та економічного стимулювання виробництва, згідно рішень XXIV з'їзду КПРС.

Тому, зрозуміло, складання проекту плану виробництва для кожного підприємства нашого Товариства, є важливим в роботі керівників УВП.

Спираючись на подані для розглядання та доробки проекти планів виробництва підприємств, й беручи до уваги завдання дев'ятої п'ятирічки, відділи Центрального правління УТОГ складають спільний для всього Товариства проект плану виробництва. При цьому, враховуються запити постачальників та організацій по збуту, Міністерства торгівлі й відомств замовників.

Проект плану на 1974 рік передбачає зростання випуску товарної продукції, порівняно з очікуваним виконанням плану нинішнього року на 2,6 процента, по реалізації на 3 процента та інше.

У 1974 році планується подальша спеціалізація підприємств УТОГ, так як вона є найбільш прогресивним методом виробництва й передбачає неухильне підвищення економічної ефективності народного господарства, що відповідає сучасному розвитку промисловості. Це стосується Дніпродзержинського, Ждановського та інших учово-виробничих підприємств.

Слід вказати, що у 1974 році передбачено подальше зростання випуску низьковольтих приладів, електровиробів, швейних виробів тощо.

Одним словом, загалом по Товариству планується значне оновлення та розширення асортименту продукції. Оновлення асортименту, зрозуміло, припиняє випуск застарілих видів продукції, заміна їх більш сучасними. Так, припиниться випуск застарілих моделей швейних, трикотажних, мебельних та інших виробів. Все це планується зробити, враховуючи зростаючі запити споживачів.

Наприклад, підприємства нашого Товариства, які спеціалізуються на випуску мебльової продукції будуть освоювати нові моделі виробів. Так, Дрогобицьке УВП буде освоювати набір спальної кімнати, Єнакієвське — книжкові шафи та інше. Продукція мебльових підприємств Товариства буде мати елегантний, сучасний зовнішній вигляд, буде більш зручною в користуванні.

Підприємства УТОГ, як відомо, в 1967-69 роках перейшли на нові умови планування та економічного стимулювання, завдяки чому значно зросли техніко-економічні показники. Так, у 1973 році, порівняно з 1972 роком, випуск товарної продукції зростає на 6,6 процента, швейних виробів — на 1,3 процента, мебльових на 9,8 процента тощо.

Зрозуміло, що робота в нових умовах хазяйнування забезпечує стаке фінансове становище підприємств і Товариства в цілому.

Проектним планом виробництва на 1974 рік передбачається розширення й реконструкція підприємств УТОГ. Так, за рахунок копій Товариства буде проводитися будівництво окремих об'єктів підприємства. На це планується виділити 3,76 мільйона карбованців.

Слід відзначити, що капіталовкладення спрямовані на будівництво і реконструкцію підприємств в основному будуть витрачатися на створення добрих умов для праці трудівників. Сюди ж відносяться й будівництво та реконструкція побутових приміщень — їдалень, душевих, санвузлів тощо.

Проект плану виробництва на 1974 рік складений з урахуванням кращого використання виробничих потужностей і основних фондів і спрямований на покращення всіх техніко-економічних показників роботи підприємств, на зростання ефективності виробництва.

При розробці проекту плану виробництва на 1974 рік головна увага була надана широкому впровадженню досягнень науки і техніки, передової технології і передового досвіду виробництва.

І. МАРИНИЧЕВА,
інженер-економіст планового відділу ЦП УТОГ.

БЕЗСМЕРТНІЙ ВКЛОНЯЮТЬСЯ СВАТИНІ

Цей величний будинок на Володимирській вулиці знають всі кияни. Та й не тільки вони... Кожен, хто вперше приїзжає до столиці Радянської України, починає знайомство з містом саме звідси — з музею В. І. Леніна.

...Ранок. До відкриття музею ще майже година. А майданчик перед ним заповнений. В благоговійному мовчанні люди чекають зустрічі з Іллічем. Та ось двері музею гостинно відчиняються...

— В квітні у нас особливо багато відвідувачів, — розповідає екскурсовод. — У січні їх було, наприклад, 22 тисячі, а за квітень музей відвідало вдвічі більше людей. І потік відвідувачів з кожним днем зростає. Це й не дивно, адже саме в цьому весняному місяці народився Володимир Ілліч.

Різноманітні стенди, виставки, монтажі — всього в музеї майже 10 тисяч експонатів — захоплююче розповідають про боротьбу В. І. Леніна за створення партії нового типу, партії робітників і селян, за побудову Країни Рад.

В одному з залів вишукувались юні жовтенята. Сьогодні у них радість — приймають до піонерів. І треба було бачити сяючі щастям дитячі обличчя, чути їх схвилювані голоси, щоб зрозуміти — ця мить залишиться в їх пам'яті назавжди. Давно вже стало доброю традицією саме в музеї Ілліча вперше пов'язувати жовтенятам піонерські галстуки, а піонерам вручати комсомольські квитки. І символічно, що молодь в найщасливішу хвилину життя йде вклонитися мудрому вождеві.

Серед новинок музею виставка робіт «Ленін в художніх творах». Вона своєрідний літопис життя і діяльності В. І. Леніна. Ось Ілліч вітає вас доброзичливо усмішкою — картина «Ленін в 1918 році», а ось він стрімко крокує перед вишуканими червоногвардійцями — картина «Ле-

нін на параді Всеобучу 25 травня 1919 року»... Оглядаєш виставку і перед тобою зримо постає образ людини — простої і геніальної, широкі і непримиренної до ворогів, людини, перед якою схиляється світ.

Саме в цьому залі увагу привернула група іноземців, які уважно розглядали кожен експонат. Це студенти підготовчого факультету Київського університету. Вони радо погодилися поділитися враженнями.

Елданді Вірендер Вінод з Індії: — Три роки тому мені пощастило побувати в Делі на зборах, присвячених 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. Почуте, так вразило мене, що я перечитав про нього все, що зміг дістати. Але тільки в Радянському Союзі я зрозумів всю велич цієї геніальної людини.

Еммануель Анкелі з Нігерії: — В минулому році в нашій країні відбувся конкурс «Що ви знаєте про Радянський Союз?» Я зайняв третє місце і був гордий своїми знаннями про вашу країну. Але приїхав до СРСР і зрозумів: про вас, радянських людей, про ваші досягнення я знаю дуже мало. Ось уже декілька місяців живу в Києві і з кожним днем відкриваю для себе все нове і нове.

Іх підтримали Таха Осман, Саад Мухамед та Набіль Різів з Судану.

Так, потяг до ленінізму невпинно зростає. Твори В. І. Леніна перекладено на 240 мов народів світу і ще одна цифра — музей Леніна в Києві щорічно відвідує майже півмільйона чоловік. Це представники всіх національностей великої сім'ї Країни Рад, делегації братніх соціалістичних країн, гості з-за кордону. Кожен іде сюди на побачення з вождем світового пролетаріату, йде вклонитися безсмертній сватині.

В. МАРЧУК.

ЗАСЛУЖЕНА НАГОРОДА

У 1972 році колектив фізкультури Миколаївського облвідділу УТОГ провів велику спортивно-масову роботу. Наші спортсмени взяли активну участь в усіх масових заходах, які проводила обласна Рада ДСТ «Спартак».

Колектив спортсменів облвідділу УТОГ в обласній спартакіаді 1972 року завоював чотири кубки: з легкої атлетики, волейболу, настільного тенісу, шашок і великий перехідний кубок за загальне І місце.

Президія Миколаївської облради ДСТ «Спартак» нагородила Дипломом І ступеня колектив фізкультури облвідділу УТОГ, який виборов перше місце в соціалістичному змаганні 1972 року, за кращу постановку спортивно-масової й оздоровчої роботи серед 100 інших колективів області.

Г. РОНТАЛЬ,
інструктор Миколаївського облвідділу УТОГ.

НАШІ ПЕРСПЕКТИВИ

Ось уже другий рік на УВП проводиться робота в пошуках невикористаних резервів, збільшення виробництва продукції на діючих виробничих площах. Збільшити випуск продукції можна тільки за рахунок збільшення продуктивності праці, поліпшення виробничих умов.

За рахунок економного використання виробничих площ було додатково встановлено в цехах чотири робочі місця, які були використані для ліквідації «вузьких» місць. Це дало змогу підвищити продуктивність праці і виготовити понадпланової продукції на суму 26 тисяч карбованців.

Проведена робота по удосконаленню технологічних потоків, покращенню організації робочих місць та їх обслуговування. Переглянуті схеми розподілу праці на пошитті костюмів чоловічій ГОСТ 9398-68, в окрему операцію виділений запас виробів у агрегаті і передача напівфабрикатів автоматом, там, де передача їх відбувається на відстані більш 2-х метрів.

Змінена технологія обробки окремих деталей і вузлів (застіжки в брюках жіночих, поясів в брю-

ках чоловічих, поясів в плащах жіночих, воротників у чоловічих плащах). Все це дало змогу підприємству успішно підготуватися до атестації продукції і збільшити план її випуску на 1973 рік проти фактично досягнутого об'єму в 1972 році на 126 тисяч карбованців.

За п'ятирічним планом підприємства на 1975 рік передбачено зростання випуску продукції на 25 процентів проти 1970 року, загальний обсяг випуску продукції в 1975 році повинен досягти 4800 тисяч карбованців, при плані 1973 року — 4000 тисяч карбованців. В наступні два роки п'ятирічці підприємство збільшить виготовлення продукції на 800 тисяч карбованців, або на 20 процентів. Цього буде досягнуто за рахунок реконструкції підприємства, введенням в дію допоміжного корпусу. Реконструкція має на меті організувати більш потужних технологічних потоків, провести подальше розроблення операцій, що дасть змогу використати устаткування, пристосування малої механізації і дасть змогу підвищити продуктивність праці.

Заплановано поліпшення роботи підготовчо-розкрійного цеху за рахунок поліпшення сортування і збереження тканин, організації складування крою, створення необхідних міжцехових запасів напівфабрикатів.

Передбачається також механізація ручної праці, створення кращих санітарно-побутових умов.

СЛІД НА ЗЕМЛІ

Заревіли сирени і кризь помережане паперовими смужками вікно у кімнату проникли відблиски прожекторів. Його тонкі, мов лева шаблі, промені і разом з трасуючими кулями та снарядами зенітних установок краями нічне небо й безслідно шезали у його темній безодні. Невдвоє віддалік приглушено загриміли вибухи.

Віктор зайшов до сусіда. Вони мовчки звернули самокрутки. Старий доменщик, попихуючи димом, заговорив:

— Скаженіє фашист. Сидить у Криму й зоночі налітає звідти. Так колись насакували на запорожців орди кримських татар.

Він завовав, послулав одним, другим вухом і додав, показуючи на вікно:

— Це вибухи гримлять на переправі через Славутич, та на пересіченні залізниці й шосе — там потоком іде на фронт бойова техніка, війська.

Вже тиждень, як Віктор Дюков повернувся з евакуації. І вже встиг познайомитися з містом, що зазнало тимчасової окупації. Дніпрогес — первісток перших п'ятирічок зустрів його ошцреною пащею підірваної греблі. Замість корпусів гіганта «Запоріжспецсталь» — купи битой цегли, бетону й пошматованої арматури. У страшних руїнах комбайновий завод «Комунар» — буквально все місто лежало у заринах.

— Нічого, — відповів йому Віктор, — скоро, дуже скоро виженуть окупантів із Криму. Нині фашист пішов боягузливий, не такий

як у сорок першим. Докуривши, вони розійшлися досипати неспокійну ніч.

Заспокоївши дружину й дочку, Віктор теж приляг. Старий, грудкуватий матрац, покладений на підлогу, муляв боки. Жорстка солдатська ковдра ледве гріла. Довелося накинати поверх ще й своє зимове пальто. Заклавши руки за голову, Віктор кризь вікно споглядав за яскравими весняними зірками. Вони мерехтіли й щеали у безмежжі небосхилу, а думки його, мов мурашки копошилися в мозку і він непомітно заснув, поринувши у своє далеке дитинство.

...Від підступної хвороби-скарлатини Вітя втратив слух. На початку двадцятих років, ледве-ледве хлопчик досяг восьмирічного віку — як вмер від тифу батько, залізничник станції Жовті Води. Сутужним стало життя. На руках безпомічної матері залишилося четверо маленьких дітей. А через два роки і її не стало. Іх, сиріт, — (Вітя був третім) — помістили у дитячий будинок. Лише згодом його перевели до школи-інтернату в Олександрівську (так називалося раніше Запоріжжя). І вже шістнадцятирічним парубком закінчує її і починає працювати шевцем у Дніпропетровську. Потім Віктор приїздить до Києва і вчиться на Всеукраїнських політехнічних курсах для інвалідів. По закінченні його посилають у Запоріжжя і призначають бригадиром на паровозоремонтний завод. В обов'язки Віктора входило навчити глухонімих робітників обробляти неподатливий метал, ремонтувати механізми та вузли паровозів. Спрацювали швидко — спільними зусиллями часто випереджували графік ремонту потягів, чим достроково повертали на лінію дуже і дуже потрібні господарству країни локомотиви. Згодом він очолює новостворене навчально-виробниче підприємство. Приходилося нелегко. Не було потрібного устаткування, обладнання — все робилося вручну. Але виходила продукція — слюсарні тиски, ручні дрелі, спеціальні патрони до токарних верстатів, засувки до трубопроводів типу «Лудло». За рік до навали фашистів Віктора Дюкова обирають на посаду голови новоствореного Запорізького обласного відділу УТОГ. Збільшився обсяг нової йому роботи — відкривалися нові клуби, зростав добробут людей, міцніло Товариство.

Але мирне життя країни робітників і селян вибухами бомб і по-

жарящими порушила жорстока війна. У числі евакуйованих і він. Дюков із своєю сім'єю та групою глухих трудівників УВП.

Ташкент... Місто високих мінаретів, освіжуючих з прохолодною водою ариків, приземкуватих глинобитних будиночків та іншої місцевої екзотики Середньої Азії. До столиці братньої республіки евакуювалось чимало членів Товариств з України, Білорусії, прибалтійських республік і західних областей Росії, бо не хотіли жити під п'ятою фашистського окупанта. Разом з іншими кваліфікованими робітниками, Віктор Дюков теж трудиться слюсарем-інструментальником експериментального цеху.

Радістю засяяли обличчя у всіх евакуйованих, коли Інформбюро почало повідомляти про визволення рідних місць. По визволенні Києва Наркомат соціального забезпечення України телеграмою викликав Віктора Дюкова до Запоріжжя на відбудову розореного військового господарства УТОГ. Увесь шлях, яким він повертався до рідних Дніпрових берегів був встелений руїнами сплюндрованих міст і сіл. В обласному відділі соцзабезпечення розмова відбулась коротка і ясна: докласти всіх сил, але щоб підприємство працювало.

Відбулися збори виробничників. Воно проходило тут-же, серед обвуглених стін підприємства. Бліді, виснажені, що якимось чудом виїхали від жахливої окупації фашистів, члени УТОГ виступали:

— Наші брати і сестри, батьки і товариші ще добирають ворога не жалюючи свого життя, то ж і ми мусимо якнайшоріше випустити продукцію для потреб народного господарства!

— У нас тут теж трудовий фронт!

— Піднімемо із руїн Дніпрогес!

В школі-інтернаті вже з'явилися вчителі-сурдопедагоги, перші вихованці. Днями необхідно буде виїхати у райони — Пологи, Мелітополь, Бердянськ і там, на місці з партійними та радянськими органами вирішити питання про відкриття клубів для глухонімих.

З думкою, що починати доводиться все спочатку і майже на голому місці, Віктор Миколайович Дюков — голова Запорізького обласного відділу і зустрів квітневий ранок сорок четвертого року.

...Минули роки... Посивіли його скроні. На лапцані піджака з'явилися орден «Знак Пошани» та ювілейна Ленінська медаль. В. М. Дюков вже двічі обирається членом президії ЦП УТОГ.

Сповнений творчих сил та енергії, не зважаючи на свій пенсійний вік він продовжує керувати Запорізькою обласною організацією.

Л. СЕМЕНІВ.

ЛІКАРЕ, Я ЧУЮ!

На Стрийському УВП, а потім на гумово-взуттєвому заводі багато працював пресувальником Михайло Якович Яворський. З дитинства він позбувся світу звуків і ніколи не сподівався, що він знову почує їх, як першу весняну пісню. На всі пропозиції друзів і рідних зробити операцію по відновленню слуху тільки безнадійно махав рукою.

Нарешті він зрозумів, що спробувати варто, до того ж, в Стрийській лікарні працює досвідчений спеціаліст своєї справи. Він і звернувся до нього за порадою. Андрій Софронович Пастушок довів йому, що операція можлива і доцільна. І Михайло Яворський згодився. Разом з спеціалістами міста Львова, Андрій Софронович зробив складну операцію по відновленню слуху. Операція пройшла вдало. І через кілька днів щасливі лікарі почули такі бажані і радісні слова пацієнта: «Лікаре, я чую!»

Зараз Михайло Якович немов знову на світ народився. Навкруги море звуків, яких він був позбавлений майже все життя. З великою вдячністю він згадує свого лікаря, якому бажає такої ж радості, яку йому приніс Андрій Софронович.

Кажуть, що чудес на світі не буває, Михайло Якович теж так думав. А тому тепер він певний, що чудеса на світі все ж таки існують. Це — золоті, чудесні руки лікаря Андрія Софроновича Пастушка.

Ю. ГЕР.

РОБОТА СПОРИТЬСЯ

Наполегливо борються за здійснення завдань і зобов'язань третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки трудівники Сумського учбово-виробничого підприємства.

Головне завдання нинішнього року колективу УВП — поліпшити якість виробів. Цій меті підпорядковане й соціалістичне змагання. Всі цехи, дільниці і окремі виробничники уклали договори. Успішно розвивається ефективна форма трудової співдружності на основі договорів між бригадами, змінами.

«На озброєння — передовий досвід!» — гасло стало девізом трудового суперництва двох змін цеху пошиття чоловічого робочого спеодягу підприємства, які очолюють майстри Ольга Мащиць та Антоніна Коваленко.

В кожній з бригад працює по 30 чоловік. Колективи, як бачите, не маленькі. В кожного свої риси характеру, свої запити. Часом буває майстрам нелегко. Адже вони не тільки найдосвідченіші серед трудівників, але й повинні в будь-яких обставинах залишатися прикладом для колективів, які очолюють. Майстрам іноді доводиться бути наставниками, навіть педагогами, позитивно впливати на членів бригад, усувати, в разі потреби, конфлікти, які хоч і рідко, все ж трапляються.

В той же час майстри — вирішальна сила в організації соціалістичного змагання бригад за дострокове виконання виробничих

планів, заспівають цієї важливої і потрібної справи.

Перше, що впадає в око в цеху пошиття — стенд, на якому розміщені соціалістичні зобов'язання, що охоплюють всі ланки виробничого життя та громадської діяльності членів бригад. І коли чуєш, з якою гордістю розповідають трудівники бригад — суперників про свої здобутки, про роботу, почуваєш, що взяті зобов'язання для них справа честі, високого ставлення до своїх обов'язків.

Розповідає ударниця комуністичної праці швей-мотористка Тетяна Микитівна Сергієнко:

— Прийшла я на Сумське учбово-виробниче підприємство біля 10 років тому. Роботу свою люблю й тому працюється легко. В нашій бригаді закон: «Навчився сам — навчи іншого!» Але, щоб допомогти тим, хто тільки-но прийшов працювати на УВП, треба й самій знати всі операції, не обмежуватися однією яку опанував. Зараз я вже освоїла всі операції в цеху. Стала швеєю-резервісткою. Можу замінити подругу. А це в свою чергу і мені самій допомагає в роботі. Значно зросла норма мого щоденного виробітку: зараз він дорівнює 130—140 процентів.

Сьогодні мені приємно дивитися, як ударно працюють швей-мотористки нашої бригади Раїса Олейниченко, Ольга Ветрова, адже

всі вони мої учениці, всім я передала свій досвід.

Змагаюсь я з Олександром Спесивою. Вона досвідчений виробничник, тому, для того, щоб не поступитися першістю необхідно працювати самовіддано, з повною віддачею.

В цеху пошиття спеодягу впроваджено потоковий метод роботи, це означає, що від кожного залежать здобутки всіх. Тому-то, відчувають високу відповідальність перед колективом більшість з швей-мотористок. Багато з них опанували по 3 і більше операцій. Серед них ударниця комуністичної праці Катерина Самсоненко, Любов Буйволентко, ветерани УВП Ксенія Ковбаса, Ганна Петренко та інші.

Слід відзначити, що ветерани підприємства правильно розуміють своє призначення, допомагають молодим швеям і тим, хто недавно прийшов на підприємство.

Так, наприклад, ударниця комуністичної праці, ветеран УВП Ганна Петренко, яка працює на підприємстві 17 років, індивідуально змагається з Галиною Головань і Ульяною Опанасенко. У Опанасенко працювала раніше погано, не могла виконати щоденні норми виробітку і цим, зрозуміло, затримувала потік. Треба було якось допомогти швеї і Ганна Петренко запропонувала їй змагатися. На пер-

ший погляд, здається, безглуздо змагатися з тим, хто слабше за тебе працює, але ветеран виробництва розсудила правильно: це допоможе робітниці підвищити продуктивність праці, примусить її працювати краще, рівнятися на передових. Так воно і вийшло, зараз У. Опанасенко успішно справляється з виробничими завданнями.

Взагалі, весь колектив цеху вболіває за план. І це є найкращим підтвердженням того, що взяті соціалістичні зобов'язання втілені у думки й прагнення всіх.

Не забувають члени бригад й про громадські обов'язки. Причому, на загальних зборах обирають їх на відповідальні посади з року в рік. Наприклад, неодноразово були обрані до місцевого комітету УВП Т. Сергієнко, Г. Петренко та багато інших.

Під час перезмінок часто можна бачити, як зустрічаються колективи змінних бригад. Жваво діляться досвідом роботи швеї, яких зв'язує дружба, індивідуальне змагання.

Ось біля стенду, «Хто поперед», зупинилися Н. Федорченко, У. Опанасенко, Є. Чувашова, Л. Бібікова, Н. Полякова, Г. Степченко. Кожній з «суперників» цікаво з'ясувати, хто вчора краще працював.

Злагоджено працюють бригади. Міцно утримують першість в соціалістичному змаганні на УВП. Завжди у всіх ділах разом.

В. Петрикей, В. Антоненко, Г. Троценко, Т. Нерознак, О. Сай та інші. Вони своїм прикладом не тільки показують як необхідно жити, боротися з недоліками, а й розумно використовувати вільний

Трудове суперництво допомагає їм добре працювати, жити повноцінно, відчувати радість від перемог, від трудових здобутків.

За підсумками I кварталу нинішнього року вперед вийшла бригада А. Коваленко. Сяяли щасливими посмішками обличчя кращих швей-мотористок бригади — Надії Литовки, Раїси Олейниченко, Наталі Копиці, Катерини Бугримової, Ганни Тарабарової, Людмили Миколаєнко, коли їх бригаді було урочисто вручено перехідний вимпел. А після зборів до них підійшли члени бригади Ольги Мащиць.

Були щирі вітання, спільна радість. А коли розходилися по своїх робочих місцях Ольга Мащиць сказала:

— Прийдемо всією бригадою до вас на зміну подивимось, як працюєте. Попереджуємо, міцно тримайте першість, бо опинитесь позаду.

Потім повернулася до членів своєї бригади:

— За роботу, дівчата! В змаганні той поперед, хто працює краще, хто вміє берегти дорожочні робочі хвилини, у кого робота спориться.

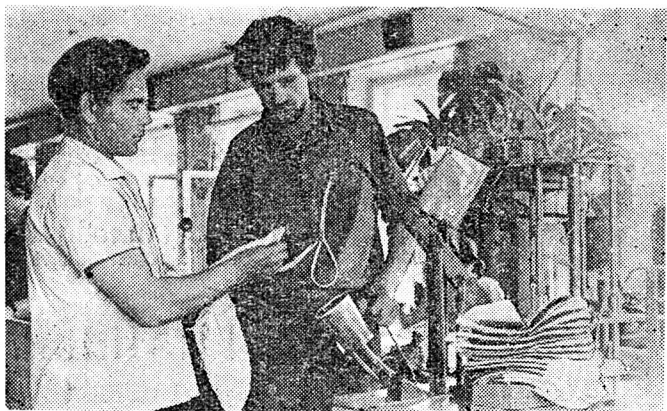
В цеху запанувала тиша. Тільки дрібно стукотіли швейні машинки, підкорені вмілим рукам трудівниць.

Змагання продовжується!

Т. ЯКУБА,
старший інженер виробничого відділу ЦП УТОГ.

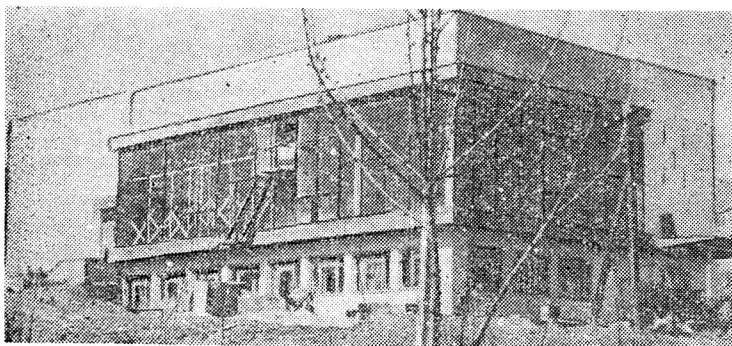
РАЦІОНАЛІЗАТОРИ ЗА РОБОТОЮ

На Житомирському учбово-виробничому підприємстві працює 24 раціоналізатори. Зусилля їх спрямовані на полегшення умов праці, впровадження пристосувань малої механізації.

В цьому році раціоналізатори А. Дем'янчук, М. Петрук, А. Степанчук, Л. Куліш, І. Германюк, Ф. Барановський та інші впровадили у виробництво шість раціоналізаторських пропозицій. Серед них пристосування для визначення місць намітки петель на дитячих і ватних виробках, пристосування, яке полегшує ручну працю при навішуванні ярликів, виготовлений верстат для виворотки рукавиць та інші.

На фото: Раціоналізатори Житомирського УВП І. Гетьманюк (ліворуч) та Л. Куліш перевіряють виготовлений ними верстат для виворотки рукавиць.

Члени УТОГ Сімферопольського УВП з нетерпінням чекають того дня, коли гостинно засяють вечірні вогні Будинку культури. Та вже небагато залишилося часу, і щоб прискорити його завершення, тру-

дівники учбово-виробничого підприємства і державних підприємств та організацій організовано виходять на суботники та недільники.

Зусилля робітників і службовців Конопотського УВП спрямовані на виконання завдань третього року п'ятирічки. Не залишається осторонь від цієї важливої справи рада гуртожитку підприємства. Пе-

В НОГУ З ЧАСОМ

ред активістами гуртожитку стоїть немаловажне завдання: задовольнити якомога повніше вимоги і запити наших трудівників в області культури і побуту, адже це значною мірою відбивається на продуктивності праці. Добрий відпочинок в чистоті і затишку вихідного дня — бадьорий настрій на робочому місці. А це — підвищення продуктивності праці.

Немає потреби говорити про те, що про створення відповідних побутових умов адміністрація підприємства потурбувалася давно. В нашому розпорядженні світлі кімнати на 2—3 чоловіки, повне забезпечення білизною, меблями. В гуртожитку газ, вода, в побутових кімнатах пральні машини, холодильники, швейна машина, тощо.

Хочеться сказати і про інше — дозволяти трудівників, як вони проводять вільний час, чим живуть, що їх цікавить. Це найважливіше для нас питання. Навіть якщо у нас побудовано чудовий Будинок культури, це не означає, що гуртожиток стоїть осторонь від культурно-масової роботи. У нас з Будинком культури міцні зв'язки: якщо репетиція — допомагаємо зібратися всім учасникам художньої самодіяльності, якщо свято — разом готуємо святкове оформлення.

Але основну роботу проводимо в себе в гуртожитку. У нас багато активістів таких як Л. Борисенко, Г. Соловйова, Г. Кузьменко,

час. О. Сай і В. Петрикей, наприклад, не тільки члени санкомісії, але й мають самі чисті, самі охайні кімнати. Г. Кузьменко не тільки шановна всіма людина, а й шефствує над тими, що порушують дисципліну, внутрішній розпорядок гуртожитку.

Але, насамперед, від того, наскільки ми можемо зацікавити, залучити до цих вечорів людей, залежить успіх наших заходів. Від якості їх проведення залежить їх виховна сила. Ось тому ми звертаємо увагу на якість підготовки нами культурно-масових заходів.

ПРАЦЯ І НАВЧАННЯ — ПОРУЧ

Постійно і наполегливо вчитися, підвищувати свій ідейно-теоретичний рівень, опановувати досягненнями науки і передовими методами — ці слова можна прочитати в соціалістичних зобов'язаннях трудівників Лебединського учбово-виробничого підприємства поряд з чітко окресленими виробничими показниками.

Прагнення вчитися, оволодіти економічними знаннями, наукою управління виробництвом стало життєвою потребою багатьох трудівників УВП. Ось що говорить з цього приводу бригадир механічного цеху А. Ковальов:

— Навчання в школі економічної освіти додає сил та вміння правильно організовувати свою працю, з честю виконувати взяті зобов'язання. Навчаючись у школі економічної освіти трудівники нашого підприємства виконують свої виробничі завдання на 120—130 процентів.

В школі економічних знань, яку веде Р. Куліш, навчаються бригадири, майстри, економісти, робітники. Один з головних напрямків роботи школи — пропаганда передового досвіду. Навчаючись в економічній школі трудівники збагачуються знаннями, зростає їх технічний рівень, розширяється духовний світ. Але конкретну віддачу занять видно у творчій ініціативі слухачів, їх трудових успіхах.

Раїса Куліш розповідає:

— Економічна освіта допомагає нашому колективу знаходити раціональні шляхи, виконання соціалістичних зобов'язань, успішно розв'язувати завдання технічного прогресу, підвищувати продуктивність праці. Знання, набуті в економічній школі, дають можливість глибше розібратися в питаннях виробництва, підносити його на вищий рівень.

Економічна освіта трудящих, повинна тісно пов'язуватися з організацією економічної роботи на підприємстві. Це чудове розуміє колектив УВП. Адже це сприяє підвищенню рівня господарювання, успішному виконанню завдань дев'ятої п'ятирічки. Тому на УВП підпорядковується економічне навчання розвитку творчої активності трудящих у боротьбі за дальші підвищення ефективності виробництва і виховання у кожного слухача комуністичного ставлення до праці.

Вже в цьому році в школі економічної освіти проведено 14 занять. Причому, великого значення під час їх проведення, надається практичним заняттям. Наприклад, на останньому занятті з прогресивними прийомами роботи новаторів бригади по збиранню вайми познайомив присутніх бригадир В. Парфіло. Він розповів, як члени його бригади добиваються високих показників у роботі. Таким чином, досвід передовиків став надбанням всього колективу.

Школа економічної освіти — жива, випробувана форма самоосвіти трудящих. Тому робітники Лебединського учбово-виробничого підприємства старанно вивчають питання економії, мають можливість добре оволодіти значенням економічної реформи, переконавшись у перевазі нової системи на прикладі свого підприємства.

Т. НИКАНОВА.

ТАМ, ДЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ БАТЬКІВЩИНА

Далеко на Заході на злитті річок Мухавець та Західний Буг розташоване прикордонне білоруське місто Брест та одноіменна фортеця.

підрозділів радянських військ мужньо захищав стіни цитаделі. Брестська фортеця знаходилась у напрямі головного удару німецько-фашистських військ, а від-

ської фортеці присвоєно почесне звання «Фортеця-герой». Сотні тисяч гостей щороку прибувають у прикордонний Брест. І старі, і малі приходять сюди, на

Група трудівників Київського дослідного підприємства здійснила туди дводенну туристську мандрівку. Екскурсовод Брестського екскурсійного бюро Олександр Григорович Архипов разом з перекладачем КПД Іриною Дризнер цікаво та змістовно розповів нам про минуле і сучасне Бреста та області.

Спочатку відвідали Кобринський військово-історичний музей О. В. Суворова та парк, який носить його ім'я. Тут у мастку, який, на жаль, не зберігся, у засланні провів він передостанні роки свого життя.

Ніч мандрівники провели у кемпінгу, який розташований в одному з фортів легендарної Брестської фортеці. А наступного дня з інтересом оглянули руїни казематів цитаделі та численні музейні експонати героїчної фортеці.

...На світанку 22 червня 1941 року фортеця стала ареною жорстоких боїв прикордонників з німецько-фашистськими загарбниками, які віроломно напали на нашу країну.

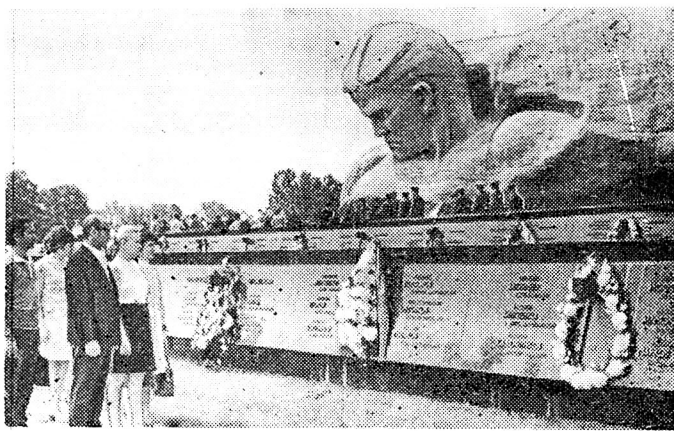
Ціла дивізія відбірних гітлерівських вояк, підтримана танками, артилерією та авіацією шалено штурмували фортечні вали та каземати. Але невеликий загін захисників, створений з окремих

важні захисники своєю героїчною обороною на місяць затримали просування значних сил фашистів.

Батьківщина високо оцінила виняткові заслуги безстрашних воїнів у священному двобою з німецько-фашистськими загарбниками і 8 травня 1965 року Указом Президії Верховної Ради СРСР Брест-

щедро окроплені кров'ю патріотів фортечні вали та руїни казематів, на священну землю, щоб віддати данину поваги легендарному гарнізону.

Вдячні нащадки звели тут величний меморіальний комплекс, який увіковічнив безсмертя подвигу захисників гарнізону Брестської фортеці.

На фото: (зверху вниз) група робітників Київського дослідного підприємства слухає розповідь екскурсовода про історію легендарної «Фортеці-героя». Меморіальний комплекс та головний монумент Брестської фортеці.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЖИВА ВОДА

У Хмільнику Вінницької області закінчено будівництво першої черги міжколгоспної радонової водолікарні. Сюди прибули на лікування 250 механізаторів, тваринників, рілників. На кінець нинішнього року здравниця зможе водночас приймати 500 трудівників колгоспних ланів, а в 1975-му — вдвоє більше.

Води тутешніх мінеральних джерел рідкісні за своїм хімічним складом. Вони з успіхом лікують ревматизм, гіпертонію, серцево-судинні і шлункові захворювання тощо.

Рішенням Ради Міністрів УРСР курорт Хмільник визнано курортом республіканського значення. Зараз місто впорядковується. В ньому виростають нові готелі, культурно-освітні заклади. Розширюються і реконструюються здравниці.

За генеральним планом розвитку курорту, тут буде споруджено великий бальнеологічний санаторій для лікування серцево-судинних захворювань, два санаторії з діагностичними кабінетами, бальнеотеріологічною, аеросоляріями, ревматологічною лікарнею, курортною поліклінікою. Поруч уже зводять будинок філіалу Державного науково-дослідного інституту курортології.

У мальовничих кутках навколо Хмільника теж передбачено спорудити найближчим часом нові водолікарні, пансіонати, будинки відпочинку.

М. ЧОРНИЙ.

УВАГА! ФОТОТЕЛЕГРАФ!

На озброєнні нашого зв'язку є чимало засобів передачі на відстань термінових повідомлень, важливих документів або просто... теплих слів привітання. Вибір засобів великий: поштові картки, листи, телеграми, бандеролі і т. ін.

Та складаються іноді такі обставини, коли документ чи фотографію треба терміново надіслати у декілька адрес одночасно, а у вас не вистає примірок. Уявляєте, скільки треба витратити часу на отримання потрібної кількості фотографій, щоб забезпечити всіх ваших адресатів.

Пропонуємо скористатися зручним і вигідним видом телеграфного зв'язку — фототелеграфом.

Фототелеграфом можна передавати, крім письмових повідомлень, написаних російською чи національною мовою, фотографії, малюнки, креслення, схеми та інші зображення. Документ чи інше зображення, передані фототелеграфом, нічим не відрізняються від оригіналу. А вартість фототелеграми значно дешевша ніж звичайна телеграма.

Поздоровчі фототелеграми з встановленим строком вручення подаються в період дії пільгового тарифу і сплачуються в розмірі 50 процентів від тарифу.

За фототелеграми з кількома адресами з поміткою «фотокопія» до основної плати подається за кожен копію ще 50 процентів вартості.

Технічні можливості фототелеграфа дозволяють відправляти зображення на бланках з такими розмірами (в мм.) 50×220; 75×220; 100×220; 150×220; 300×220.

Приємно отримати таку телеграму, на якій легко впізнати почерк знайомої руки, а поруч ще більший сюрприз — фото вашої дитини. Таке поєднання зображень за допомогою фототелеграфу набагато скорочує відстань між людьми і приємно збуджує нашу уяву.

В. МИХАЙЛОВСЬКИЙ,
заст. начальника Київського поштамту.

СТРИЙСЬКОМУ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ—25

Незабаром Стрийському Будинку культури глухих — 25 років. Четверть століття роботи культзакладу, це передусім роки трудової активності, пошуків і вдосконалення культмасової роботи. За цей час пройшли великий шлях і активісти Будинку культури, ветерани праці Софія Кашак, Галина Мончак, Богдан Гресько. Ідейно-культурний гарт пройшли в культзакладі Анатолій Гордєєв, Іван Олеськів, Петро Гресько, Микола Донський та багато інших.

Активісти Будинку культури багато зробили в справі залучення окремих глухих, що не хотіли чесно працювати, до суспільно-корисної праці. Нині більшість з них плідно працює. Правда, з ними була проведена велика виховна робота.

Будинок культури зараз охоплює глухих трудівників всіма формами роботи: працюють гуртки художньої самодіяльності, з шахів і шашок, спортивний та інші. Відбуваються змагання фізкультурників і турніри найсильніших шахістів, вечори художньої самодіяльності.

Працівники Будинку культури разом з активом постійні гості в трудівників села Стрийського і Сколовського районів, а також відвідують робітничі і колгоспні сім'ї членів Товариства. Готуючись відзначити чвертьвіковий ювілей, колектив і активісти Будинку культури прагнуть зробити все, щоб ще яскравіше світив голубий вогник, поліпшити культмасову роботу і зробити більш цікавим дозвілля трудівників Товариства.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

ДЕЩО З ІСТОРІЇ ФУТВОЛА

(Продовження. Поч. див. № 24).

Місто Гомель вдруге став місцем восьмих змагань 1967 року. На змагання зібралося вісім команд. Порядок проведення змагань був той же, що і в попередні два роки. Цього разу нашу команду спіткала велика невдача. Програвши у підгрупі команді Молдавії з рахунком 0:1, зігравши з однаковим рахунком з командою Білорусії — 2:2, при одній перемозі над командою Вірменії, наші земляки не ввійшли у фінал. В результаті вони обмежилися лише п'ятим місцем, а 1—4 місця відповідно зайняли команди РРФСР, БРСР, Грузії і Молдавії.

У 1968 році проводилися дев'ять змагань. Вони відбулися у Ростові-на-Дону. У змаганнях взяло участь 10 команд, розподілених на дві групи. По дві команди-переможці підгруп змагалися у фіналі за 1—4 місця. Вони розподілилися у такому порядку: РРФСР, Грузія, Україна, Вірменія.

Десяті всесоюзні змагання 1969 року втретє відбулися на території Білоруської РСР. На цей раз місцем змагань став Бобруйськ. На змагання приїхало 9 команд, розподілених на дві групи.

Згідно положення переможці підгруп боролися за 1—2 місце, команди, які зайняли другі місця, виборювали 3—4 місця і т. д. Наші земляки у підгрупі, перемігши команди Азербайджану (3:0), Узбекистану (9:0) і зігравши з однаковим рахунком (0:0) з командою РРФСР наша команда вийшла переможцем.

В іншій підгрупі переможцем стали футболісти Грузії.

Отже, в боротьбі за перше-друге місце зустрілися команди України і Грузії. При не зовсім чіткому суддівстві перемогу здобула команда Грузії з рахунком 2:1.

Третє місце виборили футболісти РРФСР, четверте — Білорусії. Одинадцять всесоюзних змагань з футболу проводилися в Києві.

На Львівському автобусному заводі зійшла з конвеєра вже 90-тисячна машина. А перша з'явилася сімнадцять років тому. За цей час на підприємстві сталися помітні зміни, і головна з них — кращими, сучаснішими стали шляхові лайнери.

Ось одна з останніх моделей — «Україна-73». Цю машину на повній підставі можна віднести до екстра-класу, а за комфортабельністю їй поки в нас немає рівних. Потужний дизельний двигун розвиває швидкість до 100 кілометрів на годину. Спеціальні пристрої роблять їд рух рівним, без трясіння, надійна ізоляція поглинає шум. У красиво опорядкованому салоні з кондиціонованим повітрям — тридцять чотири м'які крісла. На бажання пасажирів їх можна відкидати і відсовувати одне від одного.

змаганнях взяло участь шість команд, які в 1969 році зайняли з 1 по 6 місця, а решта команд в ті ж строки проводила змагання у Душанбе за право виступати в 1971 році в першій групі команд.

На одинадцятих змаганнях 1970 року наші футболісти перемогли команди Узбекистану 8:0, Білорусії — 4:2, РРФСР — 3:2 і зігравши внічию з командами Грузії 3:3 і Вірменії 1:1, зайняли друге місце. Звання чемпіона завоювали футболісти Грузії, а слідуючими були команди — РРФСР, БРСР, Вірменії і Узбекистану.

Чи могла команда нашої республіки завоювати звання чемпіона в 1970 році? Звичайно, могла. Для цього потрібно було, принаймні, виграти зустріч з командою Вірменії, але, на жаль, цього не сталося.

Дванадцять всесоюзних змагань з футболу відбулися в 1971 році в Тбілісі. В них взяло участь 6 команд. На цих змаганнях українські футболісти зайняли лише 4 місце. Причин для невдалого виступу було дуже багато.

ЛЬВІВСЬКІ ШЛЯХОВІ ЛАЙНЕРИ

Біля кожного місця — освітлення. Якщо в дорозі ви забажаєте випити кави, чаю чи мінеральної води, з'їсти бутерброд — до ваших послуг буфет. Є також гардероб, умивальник. Не обійдемо увагою і робоче місце водія.

«Сонячним автобусом» назвали москвичі іншу машину — ЛАЗ-698, яка зараз проходить випробування в столиці нашої Батьківщини. Автобус призначений для міських вулиць, розрахований на сто чоловік. Конструктори подбали про те, щоб пасажирів на зупинках могли швидко вийти і ввійти. Повному в машині вирішені системи вентиляції і опалення.

Ще місткіший автобус — ЛАЗ-699 — складає іспит на магістралях свого рідного міста. А наприкінці

року з'являться нові ЛАЗи — на газовому паливі.

Завод нарощує виробничі потужності. В нинішньому, вирішальному році п'ятиріччя його колектив зобов'язався випустити десять тисяч, а в завершальному — 13 тисяч автобусів. Зараз у цехах встановлюється нове устаткування, вдосконалюються технологічні процеси, будується новий корпус, площа якого більша за площі всіх нинішніх цехів.

Добре працюють автобудівники в ці дні. Бригадир слюсарів, Герой Соціалістичної Праці М. І. Милан одним з перших в області взявся завершити п'ятирічку на півроку раніше строку. Новатор разом з товаришами по бригаді вже багато зробив для виконання високого зобов'язання. А напередодні квітневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС комуніст Милан вніс поправку до свого особистого плану: він вирішив завершити п'ятирічку не за чотири з половиною, а за чотири роки. Патріотичний приклад знатного автобудівника вже наслідували більш як 90 тисяч робітників.

...Дедалі більше зручних, красивих ЛАЗів з'являється в містах і на шляхах країни. В них — праця, любов і майстерність львівських автобудівників.

В. АФАНАСЬЄВ.

І. ЗДОРОВИЛО,
старший інструктор оргвідділу ЦП УТОГ.

(Закінчення в наступному номері).

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.